

Ліщук А. В., Шанідзе Н. О.,

Національний технічний університет «Харківської політехнічний інститут», м.
Харків, Україна

ЯКІСТЬ ОСВІТИ ЯК ФАКТОР КАПІТАЛІЗАЦІЇ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНИХ АКТИВІВ

QUALITY OF EDUCATION AS A FACTOR OF CAPITALIZATION OF INTELLECTUAL ASSETS

Сучасний світ характеризується стрімким технологічним розвитком та надзвичайно швидкими змінами у соціально-економічній сфері. А найголовнішим зі складових цього розвитку стали інтелектуальні активи, які з кожним роком стають все більш цінним ресурсом у сучасному суспільстві. Актуальність цієї теми є безперечною, оскільки інтелектуальний капітал країни дуже сильно впливає на конкурентоспроможність та здатність до інноваційного росту а також на ефективність та результативність економічних підприємств, і саме якість освіти є важливим фактором у формуванні цього капіталу. Тому покращення якості освіти має суттєве значення для майбутнього нашої країни.

Практична цінність даного дослідження полягає у можливості визначення способів оптимізації освітнього процесу для підвищення якості освіти та максимізації впливу на формування інтелектуальних активів. Розуміння цього впливу дозволить розробити ефективні стратегії управління освітніми системами та забезпечити їхню відповідність сучасним вимогам та потребам суспільства.

Питання впливу освіти, зокрема вищої, на економічний розвиток держави розглядали у своїх працях такі вітчизняні та зарубіжні науковці як Ю. Богач, Т. Боголіб, Є. Бойко, В. Геєць, А. Гальчинський, С. Котаскова, Т. Лін, Р. Драгойеску, Д. Грішнова, С. Єрохін, В. Кремень, Т. Лебеда, С. Ніколаєнко та інші. Визначенню сутності інтелектуального капіталу та його складових присвячено достатньо наукових робіт закордонних і вітчизняних учених: Г. Беккера, М. Бенедіктова, Н. Гавкалова, В. Гриньова, М. Дороніна,

Л. Едвінсона, Д. Мак-Грегора, С. Струмліна. Однак питання управління розвитком інтелектуального капіталу закладів освіти, незважаючи на його актуальність, висвітлено недостатньо.

Процес капіталізації інтелектуальної діяльності починається з визначення цілей та стратегії ЗВО для освітньої та наукової діяльності з розробкою відповідних заходів та показників виконання. Останні складаються в залежності від оцінювальних показників наявних інтелектуальних ресурсів/власних та залучених активів [1].

Сучасні дослідники розглядають інтелектуальний капітал закладу вищої освіти як елемент ресурсного портфеля організації, який включає в себе сукупність нематеріальних ресурсів, що беруть участь у процесах відтворення з метою отримання прибутку від створення нових благ [2]. За таких умов структура інтелектуального капіталу закладу освіти буде представлена чотирма складовими: людський, структурний, споживчий капітал та інтелектуальна власність. Інші визначають інтелектуальний капітал закладу вищої освіти як сукупність інтелектуальних ресурсів і здатностей до їх реалізації, які забезпечують умови тривалого розвитку закладу освіти на основі генерації, накопичення й використання інформації та знань (фактів і правил) [3].

Саме тому значення набуває оцінювання можливостей здійснення та розвитку інтелектуальної діяльності за умов використання відповідно наявних та нових (додаткових) інтелектуальних ресурсів/власних та залучених активів. За даними оцінки наявних ресурсів та активів визначається фактичний рівень розвитку інтелектуального потенціалу та інтелектуального капіталу ЗВО, а на підставі оцінювання, крім наявний, нових ресурсів та активів — прогнозний рівень розвитку відповідно потенціалу та капіталу. Фактичний рівень розвитку потенціалу та капіталу може бути достатнім та недостатнім для реалізації поставлених цілей та обраних стратегій діяльності ЗВО.

На основі проведеного нами аналізу існуючих досліджень та проведеного власного соціологічного дослідження можна зробити висновки, що для підвищення ефективності управління розвитком інтелектуального капіталу в

зкладах вищої освіти необхідно здійснити певні перетворення, а саме: модернізувати освітній процес відповідно до сучасних потреб; адаптувати навчально-методичне забезпечення освітнього процесу відповідно до вимог постіндустріального суспільства; забезпечити відповідність освітньо-професійних програм вимогам сучасного ринку праці; залучати до освітнього процесу результати наукової та практичної діяльності, розвивати міжнародні наукові комунікації, забезпечувати можливість комерціалізації наукових досліджень; розширювати інтелектуальні послуги у сфері освіти; активізувати мотивацію науково-педагогічних працівників і здобувачів освіти до підвищення кваліфікації, самоосвіти, що дасть змогу розвивати людський капітал тощо.

Список використаних джерел

1 Хаустова Є. Б. Капіталізація інтелектуальної діяльності як інструмент розвитку інтелектуального капіталу закладу вищої освіти URL: <http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=6951>.

2 Комліченко О. О. Управління розвитком інтелектуального капіталу в закладах освіти. *Наук. Записки МАН Укр.* 2020. № 3. С. 38-47.

3 Ілляшенко С. М. Інтелектуальний капітал ВНЗ як запорука його інноваційного розвитку: сутність, структура, підходи до оцінки. *Маркетинг і менеджмент інновацій.* 2011. № 1. С. 145-154.

Панасенко І. С.,

Харківський національний університет радіоелектроніки

Ляшенко Н. О.,

Національний технічний університет «Харківський політехнічний інститут»,
м. Харків, Україна

ВПЛИВ ВИКОРИСТАННЯ СОЦІАЛЬНИХ МЕРЕЖ НА РОЗВИТОК НАВИЧОК СПІЛКУВАННЯ УКРАЇНСЬКИХ ПІДЛІТКІВ

THE EFFECT OF USING SOCIAL NETWORKS ON THE DEVELOPMENT OF COMMUNICATION SKILLS OF UKRAINIAN TEENAGERS

Зараз можна стверджувати, що для підлітків і молодих людей соціальні медіа стали невід'ємною частиною повсякденного життя. Сучасні підлітки